

Præjudicielt spørgsmål

Skal udkast til EU-retningslinjer for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020 (^(?)), navnlig punkt 135-137 og punkt 144, litra a), fortolkes således, at der kun foreligger investeringsstøtte til dækning af omkostninger til opførelse, erhvervelse eller reovering af fast ejendom, når støttemodtageren selv også ejer eller bliver ejer af den faste ejendom, som omkostningerne vedrører?

(⁽¹⁾) Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

(^(?)) EUT 2014, C 204, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 9. juni 2023 — »Vivacom Bulgaria« EAD mod Varhoven administrativen sad og Natsionalna agentsia za prihodite

(Sag C-369/23, Vivacom Bulgarien)

(2023/C 314/08)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger og kassationsappellant: »Vivacom Bulgaria« EAD

Sagsøgt og kassationsindstævnt: Varhoven administrativen sad og Natsionalna agentsia za prihodite

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 2c, stk. 1, nr. 1, i Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (lov om statens og kommunernes ansvar for skader), sammenholdt med artikel 203, stk. 3, og artikel 128, stk. 1, nr. 6, i Administrativnoprotsesualen kodeks (lov om forvaltningsretspleje), hvorefter et søgsmål med påstand om erstatning for en skade forvoldt ved Varhoven administrativen sads (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) tilsidesættelse af EU-retten, hvor Varhoven administrativen sad (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er sagsøgt, skal prøves af denne domstol i sidste instans?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 22. juni 2023 — Passager A mod Finnair Oyj

(Sag C-385/23, Finnair)

(2023/C 314/09)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Passager A

Sagsøgt: Finnair Oyj

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan et luftfartsselskab påberåbe sig usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 (⁽¹⁾), alene fordi flyproducenten meddelte, at der forelå en skjult konstruktionsfejl, som påvirkede flysikkerheden og berørte hele flytypen, selv om denne melding først blev givet efter forsinkelsen eller aflysningen af flyvningen?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og det skal prøves, om omstændighederne skyldtes begivenheder, der er en del af det berørte luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse og på grund af deres karakter eller oprindelse ikke ligger uden for selskabets faktiske kontrol, finder Den Europæiske Unions Domstols praksis vedrørende for tidligt funktionssvigt af bestemte tekniske dele da anvendelse i en sag som den foreliggende, hvor hverken producenten eller luftfartsselskabet på tidspunktet for aflysningen af flyvningen vidste, hvilken type fejl den pågældende nye flytype var ramt af, og hvordan den kunne afhjælpes?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Sag anlagt den 5. juli 2023 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-412/23)

(2023/C 314/10)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og R. Lindenthal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2011/7 (¹) om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, navnlig direktivets artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, litra b), idet den vedvarende i 2015, 2016 og 2017 samt siden 2018 har undladt at sikre, at offentlige organer, der leverer sundhedspleje, betaler deres handelsforpligtelser inden for en frist, der ikke overstiger 60 kalenderdage, og idet den fortsat ikke har sørget herfor.
- Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i direktiv 2011/7 skulle Den Slovakiske Republik i forbindelse med handelstransaktioner, hvor skyldneren er en offentlig myndighed, have sikret, at den frist, inden for hvilken den nævnte skyldner skal betale sådanne transaktioner indgået med virksomheder, ikke overskrider 30 kalenderdage at regne fra de forskellige faktiske omstændigheder, der er opregnet i bestemmelsen. Direktivets artikel 4, stk. 4, litra b), bestemmer desuden, at offentlige organer, der leverer sundhedspleje, i Den Slovakiske Republik kan forlænge denne frist til 60 kalenderdage.

Den Slovakiske Republik har imidlertid ikke sikret, at denne frist ikke overstiger 60 kalenderdage for så vidt angår offentlige organer, der leverer sundhedspleje, i forbindelse med handelstransaktioner, hvor disse organer er skyldnere.

Data vedrørende den gennemsnitlige betalingsfrist for offentlige hospitalers gældsforpligtelser i handelstransaktioner viser, at Den Slovakiske Republik i 2015, 2016, 2017 og siden 2018 konstant har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, litra b), og at denne tilsidesættelse fortsat bestod på tidspunktet for anlæggelsen af nærværende sag.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16.2.2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT 2011, L 48, s. 1).